

Yom Kippur Lots of Lots

Simon Wolf

As part of the Yom Kippur service in the temple, there is a requirement to source two identical he-goats.¹ This is because they must be completely interchangeable in order to properly accomplish their possible individual purpose which will only be determined at a later time. "And he (Aharon) shall take the two he-goats and set them before God at the entrance of the Ohel Mo'ed; and he shall cast lots (גורלות) upon the two goats, one lot (גורל) for God and the other lot (וגורל) for A'zazel. And Aharon shall present the goat designated by lot (הגורל) for God, which he is to offer as a sin offering; while the goat designated by lot (הגורל) for A'zazel shall be left standing alive before God, to make expiation with it and to send it off to the wilderness for A'zazel."²

The Mishnayot in Yoma detail this Torah prescribed process. "The Kohen Gadol then came to the eastern side of the Temple courtyard, to the north of the altar. The deputy (סגן) was to his right, and the head of the patrilineal family (ראש בית אב) of the priestly watch serving in the Temple that week was to his left. And they arranged two goats there, and there was a lottery receptacle (קלפי) and in it were two lots (גורלות) made of boxwood..."³ "The Kohen Gadol would mix the lots in the lottery receptacle and quickly draw the two lots from it, one in each hand. Upon one was written: 'For God (לִיקוֹק)'. And upon the other one was written: 'For A'zazel (לְעִזְאֵזֶל)'. The deputy Kohen Gadol would stand to the Kohen Gadol's right, and the head of the patrilineal family would stand to his left. If the lot for the name of God came up in his right hand, the Deputy would say to him: My master, Kohen Gadol, raise your right hand so that all can see with which hand the lot for God was selected. And if the lot for the name of God came up in his left hand, the head of the patrilineal family would say to him: My master, Kohen Gadol, raise your left hand. Then he would place the two lots upon the two goats, the lot that arose in his right hand on the goat standing to his right side and the lot in his left hand on the goat to his left. And upon placing the lot for God upon the appropriate goat, he would say: 'For God, as a sin-offering (לִיקוֹק חֲטָאת)'. Rabbi Yishmael says: He need not say: 'As a sin-offering.'

Rather, it is sufficient to say: 'For God (לִיקוֹק)'. And upon saying the name of God, the priests and the people respond after him: 'Blessed be the name of His glorious kingdom forever and all time (ברוך שם) (כבוד מלכותו לעולם ועד)."⁴

Ostensibly, the purpose of the lottery is to ensure that the decision as to which role each he-goat is relegated to is completely random. This is reinforced by the Gemara's explanation for why there is a need for the Kohen Gadol to have mixed the lots in a receptacle before he draws them. It is in order that he not be able to bias the outcome of the lottery.⁵ In that way, there is no need to explain as to why each he-goat was chosen for their particular mission. This seems to be similar to the lots thrown by Haman to decide in which month to carry out his diabolical genocide of the Jewish nation. "In the first month, which is the month of Nissan, in the twelfth year of King Achashverosh, he cast a Pur (פּוּר), which is a lottery (הגורל), before Haman, from day to day and from this month to the twelfth month, which is the month of Adar."⁶ He had no predisposition as to which date was befitting his plan and he did not want to pick a particular date which would require him to explain why that day was imbued with significance.⁷ Therefore, he throws a lot to have the date be chosen in a completely random fashion. It is also interesting to note that the word for lottery in Tanach is Goral (גורל), which, in Hebrew, is the same word that is utilized for fate. While all this seems pretty straightforward and logical, it is peculiar that the Goral (גורל) is such a central part of the Yom Kippur service. It is a day whose central theme involves putting God front and center, acknowledging that God is omniscient and therefore begging God for expiation from one's rebellious misdeeds. How does that reconcile with the random, fateful choosing through a lottery the purpose of the identical he-goats for the service on Yom Kippur?

That issue is only compounded by the fact that surprisingly the Goral plays a role a number of times in the Yom Kippur service as if it was a subtle leitmotif running through the day. The Mishnayot in Yoma note that there were "four lotteries cast (ארבע פייסות) (היו שם)"⁸ in order divvy up the service in the Temple

¹ שני שעירי יום הכיפורים מצותן שיהיו שניהן שוין במראה ובקומה ובדמים ובליקחתן כאחד ואף על פי שאין שוין כשרין לקח אחד היום ואחד למחר כשרין מת אחד מהן אם עד שלא הגריל מת יקח זוג לשני ואם משהגריל מת יביא זוג אחר ויגריל עליהם בתחלה ויאמר אם של שם מת זה שעלה עליו הגורל לשם יתקיים תחתיו ואם של עזאזל מת זה שעלה עליו הגורל לעזאזל יתקיים תחתיו והשני ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה שאין חטאת צבור מתה ר' יהודה אומר תמות ועוד אומר רבי יהודה נשפך הדם ימות המשתלח מת המשתלח ישפך הדם: (משנה יומא ו,א)

² וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְהִעֲמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְקֹנֶק פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַן אֶהָרָן עֲלֵי־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּרְלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לִיקוֹק וְגּוֹרָל אֶחָד לְעִזְאֵזֶל: וְהִקְרִיב אֶהָרָן אֶת־הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לִיקוֹק וְעִשָּׂהוּ חֲטָאת: וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לְעִזְאֵזֶל יַעֲמִד־תּוֹ לִפְנֵי יְקֹנֶק לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעִזְאֵזֶל הַמִּדְבָּרָה: (ויקרא טז,ז-ט)

³ בא לו למזרח העזרה לצפון המזבח הסגן מימינו וראש בית אב משמאלו ושם שני שעירים וקלפי היתה שם ובה שני גורלות של אשכנז היו ועשאן בן גמלא של זהב והיו מזכירין אותו לשבח: (משנה יומא ג,ט)

⁴ טרף בקלפי והעלה שני גורלות אחד כתוב עליו לשם ואחד כתוב עליו לעזאזל הסגן בימינו וראש בית אב משמאלו אם של שם עלה בימינו הסגן אומר לו אישי כהן גדול הגבה ימינך ואם של שם עלה בשמאלו ראש בית אב אומר לו אישי כהן גדול הגבה שמאלך נתנן על שני השעירים ואומר לה' חטאת ר' ישמעאל אומר לא היה צריך לומר חטאת אלא לה' והן עונין אחרי ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: (משנה יומא ד,א)

⁵ למה לי טרף בקלפי? - כי היכי דלא ניכין ולישקול (יומא לט.)

⁶ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הָיָא חֹדֶשׁ נִסָּן בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה לְמֶלֶךְ אַחֲשֵׁרוֹשׁ הָפִיל פּוּרֵהּ הָיָא הַגּוֹרָל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ מִיּוֹם לַיּוֹם וּמִחֹדֶשׁ לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה הָיָא חֹדֶשׁ אֲדָר: (אסתר ג,ז)

⁷ ודרך הפשט: כי גורל הפיל ואין לשאול למה הפיל בחדש פלוני (אבן עזרא פירוש שני אסתר ג,ז)

⁸ מעשה שהיו שניהם שוין ורצין ועולין בכבש ודחף אחד מהן את חבירו ונפל ונשברה רגלו וכיון שראו בית דין שבאין לידי סכנה התקינו שלא יהו תורמין את המזבח אלא בפייס ארבע פייסות היו שם וזה הפייס הראשון: (משנה יומא ב,ב)

between the available priests on duty.⁹ In the Chazarat HaShas for Musaf, the liturgy includes the poetic (פיוט) prose of "Eileh Ezkara (אלה אזכרה)," a memorial to the Ten Martyrs murdered at the hands of the Romans. There it describes the Roman prefect or executioner throwing a lot (לְהַפִּיל גּוֹרְלוֹת צִוָּה צִפְעוֹן) to determine whether Rabbi Shimon or Yishmael Kohen Gadol would be executed first.¹⁰ Another Goral that is found on Yom Kippur appears in the Haftorah for Mincha in which the book of Yona is read. In the story, the boat that Yona is sailing on, in order to escape God's mission for him to Nineveh, is caught in a terrible storm.¹¹ The weather is so treacherous that it threatens to capsize the ship. After futilely beseeching their gods, the sailors come to a consensus to cast lots (לְכַן וּנְפִילָה גּוֹרְלוֹת) to determine who is responsible for their predicament. The lot lands on Yona (וַיִּפֹּל גּוֹרְלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל עַל-יוֹנָה) properly identifying him as the cause of the problems that they are facing. All of this only serves to enhance and accentuate the previously mentioned issue as to why the Goral is such a prominent part of the day of Yom Kippur.

There is a dispute between Rabbi Yehuda and the Rabanan as to whether Asmachta Kanya (אסמכתא), does Asmachta create a binding monetary obligation.¹² An Asmachta is where a person makes a commitment to do something with the assumption that they will never have to fulfill that obligation. The classic example of such a transaction is gambling – where a person makes a wager assuming that they will win and not have to lose the money they gambled. In that instance, is the winner deemed to be stealing when they take the loser's wager. Rabbi Yehuda believes that when the individual enters such a transaction, they fully consent to convey ownership over their money or property if they lose and therefore the winner is not considered a thief. Those that disagree with Rabbi Yehuda are of the opinion that

the person's consent to the transaction is half-hearted because they really thought they would win. They never intended to convey their ownership in their money or property and therefore, when the winner takes the money, it is without the full consent of the loser and is considered to be stealing the loser's possessions. Tosafot points out that despite the fact that Rabbi Yehuda is a single individual arguing against a plurality, nevertheless, the normative practice follows the view of Rabbi Yehuda that Asmachta Kanya.¹³ Consequently, gambling is not problematic because it is theft, but rather because it is not a productive or constructive endeavor. Despite that determination, as Tosafot notes, there are a number of places where the Gemara concludes that Asmachta Lo Kanya (אסמכתא לא קניא), an Asmachta does not create a binding obligation, against Rabbi Yehuda's position. In order to reconcile these disparities, Tosafot suggests that there are three types of Asmachta transactions, each of which have different rulings.

One case is where an individual signs a sharecropper agreement whereby they commit to plant the owner's field so that the landowner will be able to collect their percentage of the field's yield as compensation for leasing the land to the sharecropper. If the sharecropper fails to plant the land in a given year, he commits to pay the landowner an exorbitant penalty of one thousand Zuz. In that case, the commitment to pay the penalty is an Asmachta and is not binding. That is because the sharecropper believes that he will never have to pay the penalty because it is within his control (דהוי בידו וגזים) to plant the field annually. Therefore, his commitment is not a genuine encumbrance, but rather an error, since he never contemplated ever having to pay the penalty. A derivative of that situation, similar to the first case, is where the outcome (the requirement to plant annually) is in the hands of the sharecropper, but in

⁹ כתוב בספר המאור והוי יודע כי בעלי הקרבנות שהכניסו בפיוטיהם וכו' טעו כולם ולא הבינו כי הפייסות וכו' לשאר ימות השנה ולא ביה"כ לפי שכל עבודת יוה"כ אינה כשירה ביום כי הפייסות וכו' אמר הכותב גם בעיני יפלא אבל אף בסדר עבודת הבבלי אשר מימי רבותינו כתוב בו פייסות וכן בדברי הפייט הראשון ר"א ברבי קליר ובקרבנות הגאונים וחכמי הישיבות ורבינו ספרד האחרונים ז"ל ואי אפשר שיטעו כל רבותינו ואבותינו ולבעל המאור הזה לבדו נתנה חכמה ואין לזרים אתו ונתתי לבי לדרוש ולתור היאך שנו חז"ל הפ' בסדר יומא שהוא אמור על הסדר והכא בזה הפ' אין בו דבר מסדר היום כלל ועוד היאך שנו אותו סתם ולא פירשו שהדברים אמורים בשאר הימים חוץ מן יוה"כ ולפיכך נראה לי כי יש שם פייסות לעולם ואפילו ביה"כ והם שנויות במשנתנו ואכתוב הענין בכאן... (רמב"ן) מלחמת ה' יומא א,א בדפי (הרי"ף) ... והוי יודע כי בעלי הקרבנות שהכניסו בפיוטיהם בסדר עבודת היום ארבעה פייסות טעו כולן במשנתנו ולא הבינו כי הפייסות החשובות במשנתנו לשאר ימות השנה הם ולא ביום הכפורים לפי שכל עבודת היום אינה כשירה אלא בכהן גדול... (המאור הקטן יומא א,א בדפי (הרי"ף))

¹⁰ פרת ראשו תחלה הרבה מנו לבקע ו נס לו הרגני תחלה ואל אָרָא במיתת משרת לָרָ בָּמַעוֹן לְהַפִּיל גּוֹרְלוֹת צִוָּה צִפְעוֹן וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל עַל רִבֵּן שְׁמַעוֹן (פיוט "אלה אזכרה" בחזרת הש"ס לתפלת מוסף ליוה"כ)

¹¹ וַיִּקְרָא הַטִּיל רוּחַ גְּדוֹלָה אֶל-הַיָּם וַיְהִי סֶעֱרָ גְּדוֹל בַּיָּם וַהֲאֵלֶּה חֲשֵׁבֶה לְהַשְׁבֵּר: וַיִּירָאוּ הַמֶּלָּחִים וַיִּזְעַקוּ אִישׁ אֶל-אֱלֹהֵי יוֹטְלוֹ אֶת-הַכֶּלִּים אֲשֶׁר בְּאֵינָהּ אֱלֹהִים לְהִקָּל מַעֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יָרֵד אֵלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁבֹּב יְיָ: וַיִּקְרָב אֵלָיו רֵב הַחֲבֵל וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִהֲלַךְ נִגְדָּם קֹדֶם קָרָא אֶל-אֱלֹהֵינוּ אוֹלֵי יַתְעֲשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא תֵאבֹד: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לֵכֹן וְנִפְּלֵה גּוֹרְלוֹת וְנִדְעָה בְּשִׁלְמֵי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפֹּל גּוֹרְלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל עַל-יוֹנָה: (יונה א,ד-ז)

¹² משנה. ואלו הן הפסולין - המשחק בקוביא והמלוה בריבית, ומפריחי יונים, וסוחריו שביעית. אמר רבי שמעון: בתחילה היו קורין אותן אוספי שביעית, משרבו האנשים חזרו לקרותן סוחריו שביעית. אמר רבי יהודה: אימתי - בזמן שאין להן אומנות אלא הוא, אבל יש להן אומנות שלא הוא - כשרין. גמרא. משחק בקוביא מאי קא עביד? - אמר רמי בר חמא: משום דהוא אסמכתא, ואסמכתא לא קניא. רב ששת אמר: כל כי האי גוונא - לאו

אסמכתא היא. אלא: לפי שאין עסוקין ביישובו של עולם. מאי בינייהו? - איכא בינייהו דגמר אומנותא אחריתי. (סנהדרין כד:)

¹³ אמר ר' יהודה אימתי כו' בזמן שאין לו אומנות כו' - אף על גב דמסקין דפליגי רבנן עליה דרבי יהודה הלכה כרבי יהודה כדפסיק בפרק זה בורר (שם דף כו:). א"ר אבהו הלכה כרבי יהודה ומכאן משמע דשרי לשחוק בקוביא דאפילו לרמי בר חמא דמפרש טעמא דמשחק בקוביא פסול משום אסמכתא לא קניא היינו לרבנן אבל לר' יהודה דמכשר היכא דגמר אומנותא דקסבר דכה"ג לאו אסמכתא היא וטעם דלא הוי אסמכתא כדפירש הקונטרס בפ' זה בורר (שם דף כד:). משום דלא דמי להאיה דב"מ (דף קד:). אם אוביר ולא איעביד אשלם אלפא זוזי דהתם הוי בידו ולהכי לא גמר ומקני דמעיקרא כי אתני אדעתא דלא יחייב ליה אסמכתא קמתני דטועה וסובר שלא יבא לידי כך אבל הכא לא סמין אמיד משום דלא ידע אי נצח או לא ובפרק זה בורר (סנהדרין דף כה:). משמע גבי מפריחי יונים דקאמר וצריכא דאי תנא דתולה בדעת עצמה התם הוא דאמר קים לי בנפשי דידענא טפי ולהכי הוי אסמכתא משמע היכא דבידו הויא אסמכתא טפי וקשה לר"ת דבסוף איזהו נשך (ב"מ דף עג:). גבי האי מאן דיהיב זוזי לחבריה למזבן ליה חמרא כו' ופרץ מ"ש דאם אוביר ולא איעביד אשלם במיטבא ומשני התם בידו הכא לאו בידו לאו ממני יקנה המשחקים באמנה אמר ר' דאנו חייב לשלם דבמה יקנה דלמ"ד אסמכתא היא לא קני אפילו בקנין אלא בב"ד חשוב כדמוכח בנדרים (דף כז:). ולמ"ד לאו אסמכתא היא היאך יקנה דבריהם בלא קנין בשביל שנוצח חבירו. (תוד"ה אמר ר"י עירובין פב. תוד"ה לאו בידו ב"מ ער.)

this instance he stipulates a fair penalty in a case where he does not plant the field (דהוי בידו ולא גזים). In that circumstance, it is assumed that the sharecropper fully agrees to the transaction, since from the outset it is solely in his control and if he fails to comply with the obligation to plant, he reasonably and fully commits to make fair restitution.

The second Asmachta situation is a case where the individual has a fair amount of control over the outcome, but there are certain aspects that depend on others (דבידו ולא בידו). An example might be, if a person sells a commodity forward; the person accepts money now, at the expected future harvest price, with a commitment to purchase and deliver that commodity in the future assuming that they will be able to purchase it in the open market (dependent on others). If they fail to make the delivery, they will have to purchase the product at whatever the current market price is (likely higher since it is now after the harvest) to make good on their commitment and spare the buyer any losses. In that case, the person does not fully commit themselves to assume the losses because they mistakenly believe that it is completely within their control to make good on the transaction and therefore they assume that they will never have to suffer any losses and do not full-heartedly agree to the transaction.

The third type of transaction is where the outcome is completely out of the person's control (אין בידו כלל). For instance, games of chance where there is no skill involved and the outcome is simply a matter of probabilities. In that case, the person fully commits to the transaction because they are resigned to the outcome from the outset knowing full well that they have odds of winning, but a good chance of losing as well. So in summary, when the person has full control or absolutely no control over the outcome, they completely consent to the transaction and its possible losses. One also sees from this that, sometimes, less control results in more commitment between the parties involved.

In that light, with a little refinement, one could understand the lotteries on Yom Kippur in a similar

vein. The fact the Goral is completely out of one's control makes it more likely that they would be resigned to accepting its outcome similar to the instance of gambling (אסמכתא קניא) where Tosafot believed that the individual fully acquiesced to the transaction, win or lose, at the outset. With regards to games of chance, the forfeiting of assumed control is to the acceptance of the outcome probabilities and therefore the individual is fully committed to the game no matter the result. On the other hand, with regards to important matters, the use of the Goral signals to the person that the situation is completely out of their control because there is a higher power directing the results. It is not a matter of chance, but rather an expression of God's will and therefore the resignation in this instance is to God which is one of the primary themes of Yom Kippur (see Yom Kippur – A Spectator Sport). This concept is so beautifully captured by the verse in Mishlei, "The lot is cast (הגורל) into the lap, but its every decision is from God."¹⁴

This concept is clearly found in many of the other instances where the Goral is utilized in Tanach where a random outcome would defeat the purpose of throwing such a lot. In Bamidbar, God commands that the land allocations in Eretz Yisrael be distributed based on a lottery.¹⁵ Yehoshua utilizes a Goral to determine who was guilty of illegally absconding with the spoils of Yericho.¹⁶ The Gemara Sanhedrin interposes a conversation between Achan and Yehoshua where Achan challenges the efficacy of the lottery based on the fact that it is simply a random outcome.¹⁷ Yehoshua pushes back and begs him to admit his sin in order to not cast aspersions on the Godliness of the Goral since it would be the method by which Eretz Yisrael would be allocated in the future. In Sefer Shmuel, a Goral is used to identify Sha'ul as the person chosen by God to be the king.¹⁸ It is also utilized to implicate Yonatan ben Sha'ul with violating his father's orders that no one eat on the day of the battle with the Philistines.¹⁹ In all these instances, it is clear that the Goral is seen as being divinely inspired and therefore the information it provides is assumed to be a manifestation of God's will.

¹⁴ בחיק יוטל את-הגורל למיקון כל-משפטו: (משלי טז, לג)

¹⁵ אך-בגורל יחלק את-הארץ לשמות מוטות-אבתם ינחלו: על-פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: (במדבר כו, נה-ו)

¹⁶ גם קדש את-העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יקוק אלקי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איבך עד-הסירכם החרם מקרבכם: ונקרבכם בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר-ילכדנו יקוק יקרב למשפחות והמשפחה אשר-ילכדנה יקוק תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יקוק יקרב לגברים: והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת-כל-אשר-לו כי עבר את-ברית יקוק וכי-עשה נבלה בישראל: וישכם והושע בבקר יקרב את-ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: ויקרב את-משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי: ויקרב את-ביתו לגברים וילכד עזר בן-נחמי בן-זבדי בן-זרח למטה יהודה: ויאמר יהושע אל-עזר בן-שם-גא כבוד ליקוק אלקי ישראל ותורלו תודה והודגא לי מה עשית אל-תכחד ממני: ויען עזר את-יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליקוק אלקי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי: (יהושע ז, יג-כ)

¹⁷ גמרא. תנו רבנן: נא - אין נא אלא לשון בקשה, בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא ליהושע חטא ישראל, אמר לפניו: רבונו של עולם, מי חטא? אמר ליה: וכי דילטור אני? לך הפל גורלות. הלך והפיל גורלות, ונפל הגורל על עזר, אמר לו: יהושע, בגורל אתה בא עלי? אתה ואלעזר הכהן שני גדולי הדור אתם, אם אני מפיל עליכם גורל - על אחד מכם הוא

נופל. אמר לו: בבקשה ממך, אל תוציא לעז על הגורלות, שעתידה ארץ ישראל שתתחלק בגורל שנאמר אך בגורל יחלק את הארץ. (סנהדרין מג:)

¹⁸ ויקרב שמואל את כל-שבטי ישראל וילכד שבט בנימין: ויקרב את-שבט בנימין למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן-קיש ויבקשהו ולא נמצא: וישאלו-עוד ביקוק הבא עוד הלא אשׁ? ויאמר יקוק הנה הוא נחבא אל-הפלים: וירצו ויפתחו משם ויתצב בתוך העם ויגבה מכל-העם משכמו ומעלה: ויאמר שמואל אל-כל-העם הראיתם אשר בחר-בו יקוק כי אין פהו בכל-העם וירעו כל-העם ויאמרו: הני המלך: (שמואל א יג, כד)

¹⁹ וישאל שאול בגללים הארץ אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל ולא ענהו בינם ההוא: ויאמר שאול גשו הלאם כל פנות העם ודעו וראו במה היתה החטאת הזאת היום: כי חיי-יקוק המושיע את-ישראל כי אם-ישנו ביונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל-העם: ויאמר אל-כל-ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל-שאול הטוב בעיניך עשה: ויאמר שאול אל-יונתן אלקי ישראל הבה תמים וילכד יונתן ושאול והעם יצאו: ויאמר שאול הפילו ביני ובין יונתן בני וילכד יונתן: ויאמר שאול אל-יונתן הגידה לי מה עשית ויגדלו יונתן ויאמר טעם טעמתי בקצה הפסטה אשר-בידי מעט דבש הנני אמות: ויאמר שאול כה-יעשה אלקים וכה יסוף ימות תמות יונתן: ויאמר העם אל-שאול היונתן וימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חיי-יקוק אם-יפל משערת ראשו ארצה כי-עם-אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את-יונתן ולא מת: (שמואל א יד, לז-מה)

The Gemara in Yoma implies that it was considered auspicious if the Kohen Godol drew the lot of the he-goat dedicated to God in his right hand. That is why the lots were set up in such a way as to be indiscernible and completely random in order to counter suspicion that the Kohen Gadol might "fix" the lottery so that the lot with God's name would be drawn in his right hand.²⁰ In order to emphasize this point, the Gemara cites a Braita, "During all forty years that Shimon HaTzaddik served as Kohen Gadol, the lot for God arose in the right hand. From then on, sometimes it arose in the right hand and sometimes it arose in the left hand. Furthermore, during his tenure as Kohen Gadol, the strip of crimson wool that was tied to the head of the goat that was sent to Azazel turned white, indicating that the sins of the people had been forgiven. From then on, it sometimes turned white and sometimes it did not turn white..."²¹ If the lottery is completely random, then the idea of an outcome being a good omen is meaningless. If the Goral is seen as being directed by God or as an expression of the will of God then it makes sense that a particular result could be more auspicious. Moreover, the outcome could appropriately be correlated with the righteousness of the Kohen Gadol as is seen from the example of Shimon HaTzaddik.

That is why Purim takes its name from the lots that were thrown by Haman.²² He sought to annihilate the Jewish nation by choosing a day through the Goral that was inauspicious for the Jews, but God, who presides over the lots, had a very different plan.²³ When the Jews repent, that supposed fateful day was transformed into an auspicious day. Therefore, the name of the holiday embeds within it this message that the outcome of the supposedly random or chosen lots are in reality all in God's hands. A similar idea is presented by the fact that the he-goat for God and the he-goat for A'zazel are identical and interchangeable. The lot will determine their fate or, in essence, God will decide their mission.²⁴ Akin to

Purim (יום כפורים), if the sacrifices are an embodiment of the individual offering them,²⁵ then repentance will determine whether one is a he-goat dedicated to God and whether Yom Kippur is an auspicious day.

The use of a lot (גורל), especially when handled by one of God's intimates, such as the Kohen Gadol, is an expression of God's will.²⁶ If that is the case then the lots of Yom Kippur serve to direct one's attention to the One who controls the lots and to who one is ceding control. That acknowledgment of God's control over everything, even items or matters that seem to be simply subject to probability or randomness, is a fundamental and pivotal step towards full repentance. The lots on Yom Kippur serve to move that realization from the sphere of no or latent awareness to one of acute awareness. With that newfound consciousness, the individual is then able to grasp that if God controls everything then it is incumbent upon the person to seek reconciliation with God in order that the outcome of the day be favorable. As a defense mechanism, one can attempt to run away from or try to escape this reality, but late in the day Chazal placed the Haftorah of Yona to force one to deal with this truth. Yona tries to run from God, but "the Goral fell on Yona (יפול הגורל על-יונה)"²⁷ and he was forced to acknowledge "that it is because of me that this great storm is upon you (כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם)"²⁸ Allegorically, similar to Yona, on Yom Kippur, the Goral falls upon each one of us. Each individual must then come to the realization that "this storm" is because of me and exclusively me. The only solution is to figuratively jump "into the sea," relinquishing our imagined control over our destiny to God's hands. Once in that frame of mind, we are naturally compelled to seek His absolution and commit ourselves to being better people so that God will guide us through and eventually quiet "the storm" that we stirred up.

שבת שלום וגמר חתימה טובה

²⁰ טרף - פתאום, בטרופה ובחטיפה. דלא ניכין - שלא ימשמש להבין במשמושו איזה של שם ויטלנו בימין, לפי שהוא סימן יפה כשהוא עולה בימין ושל חול היתה - אינה מקודשת. (רש"י יומא לט. ועיין הערה 5)

²¹ תנו רבנן: ארבעים שנה ששמש שמעון הצדיק היה גורל עולה בימין, מכאן ואילך - פעמים עולה בימין פעמים עולה בשמאל. והיה לשון של זהירות מלבין, מכאן ואילך פעמים מלבין פעמים אינו מלבין. והיה נר מערבי דולק, מכאן ואילך פעמים דולק פעמים כבה. והיה אש של מערכה מתגבר, ולא היו כהנים צריכין להביא עצים למערכה חוץ משני גזירי עצים, כדי לקיים מצות עצים. מכאן ואילך - פעמים מתגבר פעמים אין מתגבר, ולא היו כהנים נמנעין מלהביא עצים למערכה כל היום כולו. ונשתלחה ברכה בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים, וכל כהן שמגיעו כזית יש אוכלו ושבע, ויש אוכלו ומותיר. מכאן ואילך נשתלחה מאירה בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים, וכל כהן מגיעו כפול, הצנועין מושכין את ידיהן והגררנן נטלין ואוכלין. (יומא לט.)

²² כ"ה קמן בן-המלחמה האגלי צרר כל-היהודים חשב על-היהודים לאדם והפיל פור הוא הגורל להפסד ולאדם: ובבאה לפני המלך אמר עס-הספר: ושוב מחשבתו הרעה אשר-חשב על-היהודים על-ראשו ותלו אותו ואת-בניו על-העץ: על-כן קראו לילמים האלה פורים על-שם הפור על-כן על-כף-דברי האגרת הזאת ומה-ראו על-כף ומה הגיע אליהם: (אסתר טז. כז-כח)

²³ ובדברי יחיד: כי בחר להרוג את ישראל בחדש שמת בו משה רבינו ולא ידע כי באדר נולד. ואחרים אמרו: בעבור חבור העליונים במזל גדי שנים עשר למזל דלי שהוא מזל ישראל. והנכון בעיני: כי הגורל מהשם משפטו והאריך הזמן שיעשו ישראל תשובה... (אבן עזרא פירוש ש"י אסתר ג.ז.)

²⁴ ... ולזה נצרך גורל שמורה על רצון העליון דכל שבא בנבואה הוא הארה בדעת הנביא כמו שנאמר (במדבר יב, יב) במראה אליו אתודע. מה שאין כן הגורל שהוא רק מרצון העליון

מעתיקא ואין לדעת המגריל חלק בו. וזה טעם מצות הגורלות בשעירי יום הכפורים. וכן הענין בענין... (ר' צדוק הכהן פרי צדיק שמות שושן פורים)

²⁵ ...ויותר ראוי לשמוע הטעם שאומרים בהם, כי בעבור שמעשי בני אדם נגמרים במחשבה יסדברו ובמעשה, וזה השם כי כאשר יחטא יביא קרבן, יסמוך ידיו עליו כנגד המעשה, ויתודה בפיו כנגד הדבור, וישרוף באש הקרבן והכליות שהם כלי המחשבה והתאוה, והכרעים כנגד ידיו ורגליו של אדם העושים כל מלאכתו, ויזרוק הדם על המזבח כנגד דמו בנפשו, כדי שיחשוב אדם בעשותו כל אלה כי חטא לאלהיו בגופו ובנפשו, וראוי לו שישפך דמו וישרוף גופו לולא חסד הבורא שלקח ממנו תמורה וכפר הקרבן הזה שיהא דמו תחת דמו, נפש תחת נפש, וראשי אברי הקרבן כנגד ראשי אבריו, והמנות להחיות בהן מורי התורה שיתפללו עליו. וקרבן התמיד, בעבור שלא יצילו הרבים מחטאו תמיד. ואלה דברים מתקבלים מושכים את הלב כדברי אגדה: ... (רמב"ן ויקרא א, ט.)

²⁶ גורלות - כי הגורל, בפרט על ידי איש חסידו, הוא "כאשר ישאל איש בדבר האלקים", כאמרו "בחמיק יוטל את הגורל, ומה' כל משפטו" (משלי יג, טז) (ספורנו ויקרא טז, טח) ו\שאלה ילמדנו רבינו הגורלות מה הם, ואיך צורת עשייתם, כמו שאומרים נפילת הגורלות וכיוצא בזה. התשובה הגורל, הוא הנקרא בלשון ערבי אלקרעה, נעשה או בפתקאות שיכתבו עליהן שמות או בלוחות וכיוצא בהם ויש בו סמך מה על ידיעת הנעלם שאין אנו מבינים את אמתתה. ואולם בני ובנותיו של עין לא נסקלו ולא נשרפו כמו שיעלה על הדעת בתחילה לפי לשון הכתוב: אלא לוקחו לשם לראות בסקילתו למען יהיה בזה רדוי והפחדה לשאר ישראל ושורו וחמורו וצאנו נסקלו כמו שור הנסקל לשם רדוי גם כן וכתב אברהם ב"ר משה צוצ"ל. (שו"ת רבי אברהם בן הרמב"ם סימן יב)

²⁷ ויאמרו אֵישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לֵאמֹר וְנִפְלְאָה גִּרְלוֹת וְנִדְעָה בְּשִׁלְמִי הֲרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וְנִפְלְאָה גִּרְלוֹת וְנִפְלְאָה גִּרְלוֹת וְנִפְלְאָה גִּרְלוֹת וְנִפְלְאָה גִּרְלוֹת וְנִפְלְאָה גִּרְלוֹת (יונה א, ז.)

²⁸ ויאמר אליהם שאוני והטילני אל-הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם: (יונה ג, יב)